

Весняний вітер.

Клен цілу зиму спав. Крізь сон він чув завивання хуртовини і тривожний крик чорного ворона. Холодний вітер гойдав його віти, вигинає їх.

Па ось одного сонячного ранку відчує Клен, ніби до нього торкнулося щось тепле і лагідне. Прокинувся Клен. Я то до нього прилинув теплий, весняний Вітер.

- Тоді спати, - зашепотів весняний Вітер.

- Прокидайся, весна наближається.

- Де ж вона – весна? – запитав Клен.

- Ластівки на крилах несуть, каже теплий Вітер

- Я прилетів здалекого краю, від теплого моря.

Весна іде полями – заквітчалася квітами,

красуня Я ластівки на крилах несуть

барвисті стрічки.

Ось про що розповідав теплий весняний Вітер Кленові.

Клен зітхнув, розправив плечі. Зазеленіли бруньки, бо йде весна – красуня.

В. Сухомлинський.

Весняний вітер

Весняний вітер

